

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa 18
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny 38

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2019/475 z dnia 18 lutego 2019 r. zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE 42

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/472

z dnia 19 marca 2019 r.

ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami połowanymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest umawiającą się stroną, określono obowiązek ochrony, w tym utrzymania lub odtwarzania populacji poławianych gatunków na poziomach, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”).
- (2) Podczas Szczytu Zrównoważonego Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, który miał miejsce w Nowym Jorku w 2015 r., Unia i państwa członkowskie zobowiązały się, aby do 2020 r. skutecznie uregulować odławianie, zaprzestać przełowień, wyeliminować nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy i niszczyielskie praktyki połowowe oraz wdrożyć uzasadnione naukowo plany zarządzania w celu odbudowania w jak najkrótszym czasie stad ryb co najmniej do poziomów pozwalających uzyskać MSY mając na uwadze ich cechy biologiczne.
- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. WPRyb powinna przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ⁽⁴⁾.
- (4) Do celów WPRyb należą między innymi: zapewnienie, aby rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone środowiskowo w perspektywie długookresowej, stosowanie do zarządzania rybołówstwem podejścia ostrożnościowego oraz wprowadzanie w życie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 marca 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

- (5) Aby zrealizować cele WPRyb, należy przyjąć szereg środków ochronnych, w stosownych przypadkach, w dowolnym połączeniu, takich jak plany wieloletnie, środki techniczne oraz ustalenie i przydział uprawnień do połowów.
- (6) Zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 podstawę planów wieloletnich stanowić będą opinie naukowe, techniczne i ekonomiczne. Zgodnie z tymi przepisami plan wieloletni ustanowiony niniejszym rozporządzeniem (zwany dalej „planem”) powinien zawierać cele, wymierne cele z wyraźnymi ramami czasowymi, punkty odniesienia do celów ochrony, środki ochronne oraz środki techniczne mające na celu unikanie i redukcję niezamierzonych połowów, a także ograniczanie do minimum wpływu na środowisko morskie, w szczególności na wrażliwe siedliska i gatunki chronione.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać ograniczenia związane z wielkością statków uprawiających tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne wykorzystywanych w regionach najbardziej oddalonych.
- (8) „Najlepsze dostępne opinie naukowe” należy rozumieć jako publicznie dostępne opinie naukowe, których podstawę stanowią najbardziej aktualne dane i metody naukowe, i które zostały wydane albo zweryfikowane przez niezależny organ naukowy, uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym.
- (9) Komisja powinna uzyskać najlepsze dostępne opinie naukowe dotyczące stad objętych zakresem planu. W tym celu zawiera ona protokoły ustaleń z Międzynarodową Radą Badań Morza (ICES). Opinie naukowe wydawane w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym powinny opierać się na planie i powinny w szczególności wskazywać przedziały F_{MSY} oraz punkty odniesienia dla biomasy, tj. $MSY B_{trigger}$ oraz B_{lim} . Wartości te powinny zostać wskazane w opiniach dotyczących odpowiednich stad oraz, w stosownych przypadkach, w innych publicznie dostępnych opiniach naukowych, w tym na przykład w wydawanych w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym opiniach na temat połowów wielogatunkowych.
- (10) W rozporządzeniach Rady (WE) nr 811/2004 ⁽⁵⁾, (WE) nr 2166/2005 ⁽⁶⁾, (WE) nr 388/2006 ⁽⁷⁾, (WE) nr 509/2007 ⁽⁸⁾ i (WE) nr 1300/2008 ⁽⁹⁾ określono przepisy dotyczące eksploatacji północnego stada morskiczka, zasobów morskiczka i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, soli w Zatoce Biskajskiej, soli w zachodniej części kanału La Manche, śledzia atlantyckiego na zachód od Szkocji oraz dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, wodach na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim. Te gatunki oraz inne stada denne są poławiane w połowach wielogatunkowych. Należy zatem ustanowić jeden plan wieloletni uwzględniający takie interakcje techniczne.
- (11) Ponadto taki wieloletni plan powinien mieć zastosowanie do stad dennych oraz ich połowów w wodach zachodnich, w tym w wodach północno-zachodnich i w wodach południowo-zachodnich. Dotyczy to gatunków ryb spłaszczonych bocznie lub grzbietobrzusznie, chrząstnoszkieletowych i homarca (*Nephrops norvegicus*) występujących na dnie lub blisko dna słupa wody.
- (12) Niektóre stada denne są eksploatowane zarówno w wodach zachodnich, jak i w wodach z nimi sąsiadujących. W związku z tym należy rozszerzyć zakres zawartych w planie przepisów dotyczących wartości docelowych i środków ochronnych odnoszących się do stad eksploatowanych głównie w wodach zachodnich na te obszary znajdujące się poza wodami zachodnimi. Ponadto – w odniesieniu do stad obecnych również w wodach zachodnich, ale eksploatowanych głównie poza wodami zachodnimi – w planach wieloletnich należy ustanowić wartości docelowe i środki ochronne dotyczące obszarów leżących poza wodami zachodnimi, w których stada te są głównie eksploatowane, rozszerzając zakres tych planów wieloletnich, tak aby obejmowały one również wody zachodnie.
- (13) Zakres geograficzny stosowania planu powinien opierać się na rozmieszczeniu geograficznym stad wskazanym w najnowszej opinii naukowej na temat stad wydanej w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym. Geograficzne rozmieszczenie stad określone

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dla odnowy zasobów morskiczka północnego (Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morskiczka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej (Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6).

w planie może w przyszłości wymagać zmian powodu uzyskania dokładniejszych informacji naukowych albo migracji zasobów. W związku z tym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dostosowujących określone w planie geograficzne rozmieszczenie stad, jeżeli zalecenia naukowe wydawane w szczególności przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym wskażą na zmianę rozmieszczenia geograficznego odnośnych stad.

- (14) W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są eksploatowane również przez państwa trzecie, Unia powinna współpracować z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu zarządzania tymi stadami w sposób zrównoważony, spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, oraz z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku braku formalnego porozumienia Unia powinna dołożyć wszelkich starań, aby wypracować wspólne ustalenia dotyczące połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych Unii.
- (15) Celem planu powinno być przyczynienie się do osiągnięcia celów WPRyb, a w szczególności osiągnięcie i utrzymanie MSY stad docelowych, wdrożenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do stad dennych podlegających limitom połowowym, oraz wspieranie odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, mając na uwadze przybrzeżne rybołówstwo i aspekty społeczno-ekonomiczne. W ramach planu należy wdrożyć ekosystemowe podejście do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan powinien być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu do 2020 r. dobrego stanu środowiska (zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE) oraz z celami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹⁰⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹¹⁾. W planie należy również określić szczegóły realizacji w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich obowiązku wyładunku w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (16) Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg, aby uprawnienia do połowów ustalone były zgodnie z celami określonymi w jego art. 2 ust. 2 oraz w sposób zgodny z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami ustalonymi w planach wieloletnich.
- (17) Należy ustanowić docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej (F) odpowiadający celowi, jakim jest osiągnięcie i utrzymanie MSY wyrażonego jako przedziały wartości spójne z osiągnięciem MSY (F_{MSY}). Przedziały te, oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, są niezbędne do zapewnienia elastyczności w celu uwzględniania zmian w opiniach naukowych, przyczynienia się do wdrożenia obowiązku wyładunku oraz uwzględniania specyfiki połowów wielogatunkowych. Przedziały F_{MSY} powinny być obliczane w szczególności przez ICES, zwłaszcza w jej okresowych zaleceniach dotyczących połowów, lub przez podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym. W oparciu o plan powinny one być ustalone w taki sposób, aby nie powodowały długoterminowego ograniczenia odłowu o więcej niż 5 % w porównaniu z MSY. Górna granica przedziału powinna być ograniczona, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stada poniżej wartości B_{lim} nie przekraczało 5 %. Ta górna granica przedziału powinna również być zgodna z „zasadą doradczą” ICES, zgodnie z którą w przypadku, gdy stan biomasy tarłowej lub liczebności jest zły, wartość F należy zmniejszyć do wartości nieprzekraczającej górnej granicy równej wartości punktu F_{MSY} pomnożonej przez biomasę tarłową lub liczebność w roku obowiązywania całkowitego dopuszczalnego połowu (zwanego dalej „TAC”), podzielonej przez wartość MSY $B_{trigger}$. Przedstawiając opinie naukowe dotyczące śmiertelności połowowej i wariantów połowowych, ICES stosuje powyższe czynniki oraz zasadę doradczą.
- (18) Do celów ustalania uprawnień do połowów należy w warunkach normalnych stosować górny pułap przedziałów F_{MSY} oraz – o ile stan danego stada zostanie uznany za dobry – górną granicę tego przedziału w niektórych przypadkach. Ustalenie uprawnień do połowów do wysokości górnej granicy powinno być możliwe tylko wówczas, gdy opinia naukowa lub dowody wskazują, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połowów wielogatunkowych lub niezbędne do uniknięcia szkody dla stada spowodowanej dynamiką wewnątrz- lub międzygatunkową, lub w celu ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów.
- (19) Odpowiedni komitet doradczy powinien mieć możliwość zalecić Komisji podejście zarządcze zmierzające do ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów w odniesieniu do konkretnego stada wymienionego w niniejszym rozporządzeniu. Rada powinna mieć możliwość uwzględniania wszelkich takich zaleceń przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów, pod warunkiem że te uprawnienia do połowów są zgodne z celami i środkami ochronnymi określonymi w planie.
- (20) W przypadku stad, dla których dostępne są wartości docelowe MSY, oraz na potrzeby stosowania środków ochronnych, należy określić punkty odniesienia do celów ochrony wyrażone jako progowe poziomy biomasy tarłowej dla stad ryb oraz progowe poziomy liczebności dla homarca.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

- (21) Należy przewidzieć odpowiednie środki ochronne w przypadku gdy wielkość stada zmaleje poniżej tych poziomów. Środki ochronne powinny obejmować zmniejszenie uprawnień do połowów oraz szczególne środki ochrony, w przypadku gdy w opinii naukowej wskazano potrzebę zastosowania środków naprawczych. Środki te należy uzupełnić wszelkimi innymi odpowiednimi środkami, takimi jak środki Komisji zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub środki państwa członkowskiego zgodnie z art. 13 tego rozporządzenia.
- (22) Powinna istnieć możliwość ustalenia TAC dla homarca w czterech określonych obszarach zarządzania, będącego sumą limitów połowowych ustanowionych dla każdej jednostki funkcjonalnej oraz dla prostokątów statystycznych znajdujących się poza obrębem jednostek funkcjonalnych w każdym obszarze zarządzania. Nie powinno to jednak wykluczać przyjmowania środków ochronnych dla określonych jednostek funkcjonalnych.
- (23) W celu zastosowania podejścia regionalnego do ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza należy przewidzieć możliwość stosowania środków technicznych w odniesieniu do wszystkich stad w wodach zachodnich.
- (24) System ograniczeń nakładów połowowych dla soli w zachodniej części kanału La Manche okazał się skutecznym narzędziem zarządzania, które uzupełniło ustalanie możliwości połowowych. Takie ograniczenie nakładów połowowych powinno zatem zostać utrzymane w ramach planu.
- (25) Jeżeli śmiertelność ryb w wyniku połowów rekreacyjnych wywiera znaczący wpływ na stada zarządzane na podstawie MSY, Rada powinna mieć możliwość ustalenia niedyskryminujących limitów dla rybaków rekreacyjnych. Przy ustalaniu takich limitów Rada powinna opierać się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przyjąć niezbędne i proporcjonalne środki w celu monitorowania i gromadzenia danych dla wiarygodnego oszacowania rzeczywistych poziomów połowów rekreacyjnych.
- (26) Aby zapewnić zgodność z obowiązkiem wyładunku określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w planie należy przewidzieć dodatkowe środki zarządzania, które należy doprecyzować zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia.
- (27) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić termin składania wspólnych rekomendacji przez państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu.
- (28) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące okresowej oceny, której Komisja, w oparciu o opinie naukowe, będzie poddawać adekwatność oraz skuteczność stosowania niniejszego rozporządzenia. Ocenę planu należy przeprowadzić do dnia 27 marca 2024 r., a następnie co pięć lat. Okres ten umożliwi pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Jest to również minimalny okres wymagany przez organy naukowe.
- (29) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić zmiany niektórych środków należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany lub uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie dostosowań w odniesieniu do stad objętych niniejszym rozporządzeniem wskutek zmian w geograficznym rozmieszczeniu stad, środków zaradczych, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz ograniczeń odnoszących się do całkowitej zdolności połowowej flot zainteresowanych państw członkowskich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (30) W celu zapewnienia pewności prawa należy wyjaśnić, że środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu zrealizowania celów planu mogą zostać uznane za kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 508/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- (31) Zastosowanie dynamicznych odniesień do przedziałów F_{MSY} i do punktów odniesienia do celów ochrony zapewnia, aby parametry te, niezbędne do ustalania uprawnień do połowów, nie przestały być aktualne, a Rada miała zawsze możliwość korzystania z najlepszych dostępnych opinii naukowych. Ponadto, podejście oparte na stosowaniu dynamicznych odniesień do najlepszych dostępnych opinii naukowych należy stosować w odniesieniu do zarządzania zasobami na Morzu Bałtyckim. Należy również sprecyzować, że obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych na obszarach objętych planem wieloletnim dotyczącym połowów na Morzu Bałtyckim. Należy zatem zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾.
- (32) Należy dokonać przeglądu minimalnego rozmiaru odniesienia dla homarca w cieśninach Skagerrak i Kattegat. Należy również wyjaśnić, że obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych na obszarach objętych planem wieloletnim dotyczącym połowów na Morzu Północnym. Należy zatem zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 ⁽¹⁵⁾.
- (33) Należy uchylić rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 oraz (WE) nr 1300/2008.
- (34) Prawdopodobne skutki gospodarcze i społeczne planu należy ocenić przed jego ukończeniem zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wieloletni plan (zwany dalej „planem”) dotyczący stad dennych wymienionych poniżej, w tym stad głębokowodnych, w wodach zachodnich, a w przypadku gdy stada te występują również poza wodami zachodnimi, w wodach sąsiadujących z nimi, oraz dotyczący połowów eksploatujących te stada:

- 1) pałasz czarny (*Aphanopus carbo*) w podobszarach ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 i 14 oraz w rejonach ICES 3a 5a, 5b, 9a i 12b;
- 2) buławik czarny (*Coryphaenoides rupestris*) na podobszarach ICES 6 i 7 oraz w rejonie ICES 5b;
- 3) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a i 8b;
- 4) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 6a, 7b i 7j;
- 5) labraks (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 6) dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) w rejonie ICES 7a;
- 7) dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) w rejonach ICES 7e–k;
- 8) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 4a i 6a;
- 9) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonie ICES 6b;
- 10) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 7b–k, 8a, 8b i 8d;
- 11) smuklice (*Lepidorhombus* spp.) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 12) żabnicowate (*Lophiidae* spp.) w rejonach ICES 7b–k, 8a, 8b i 8d;
- 13) żabnicowate (*Lophiidae* spp.) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 14) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonie ICES 6b;
- 15) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonie ICES 7a;
- 16) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) w rejonach ICES 7b–k;
- 17) witlinek (*Merlangius merlangus*) w rejonach ICES 7b, 7c i 7e–k;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

- 18) witlinek (*Merlangius merlangus*) na podobszarze ICES 8 i w rejonie ICES 9a;
- 19) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) na podobszarach ICES 4, 6 i 7 oraz w rejonach ICES 3a, 8a, 8b i 8d;
- 20) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) w rejonach ICES 8c i 9a;
- 21) molwa niebieska (*Molva dypterygia*) na podobszarach ICES 6 i 7 oraz w rejonie ICES 5b;
- 22) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszaru ICES 6 oraz rejonu ICES 5b:
  - w północnej części The Minch (FU 11),
  - w południowej części The Minch (FU 12),
  - w Firth of Clyde (FU 13),
  - w rejonie 6 poza jednostkami funkcjonalnymi (na zachód od Szkocji);
- 23) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszaru ICES 7:
  - we wschodniej części Morza Irlandzkiego (FU 14),
  - w zachodniej części Morza Irlandzkiego (FU 15),
  - w Porcupine Bank (FU 16),
  - w Aran Grounds (FU 17),
  - w Morzu Irlandzkim (FU 19),
  - w Morzu Celtyckim (FU 20–21),
  - w Kanale Bristolskim (FU 22),
  - poza jednostkami funkcjonalnymi (południowe Morze Celtyckie, wody na południowy zachód od Irlandii);
- 24) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych rejonów ICES 8a, 8b, 8d i 8e:
  - w północnej i środkowej części Zatoki Biskajskiej (FU 23–24),
- 25) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w jednostkach funkcjonalnych podobszarów ICES 9 i 10 oraz w obszarze CECAF 34.1.1:
  - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, w zachodniej Galicji i w północnej Portugalii (FU 26–27),
  - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego oraz w południowozachodniej i południowej Portugalii (FU 28–29),
  - we wschodnich wodach atlantyckich u wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego oraz w Zatoce Kadyksu (FU 30);
- 26) morlesz bogar (*Pagellus bogaraveo*) na podobszarze ICES 9;
- 27) gładzica (*Pleuronectes platessa*) w rejonie ICES 7d;
- 28) gładzica (*Pleuronectes platessa*) w rejonie ICES 7e;
- 29) rdzawiec (*Pollachius pollachius*) na podobszarach ICES 6 i 7;
- 30) sola (*Solea solea*) na podobszarach ICES 5, 12 i 14 oraz w rejonie ICES 6b;
- 31) sola (*Solea solea*) w rejonie ICES 7d;
- 32) sola (*Solea solea*) w rejonie ICES 7e;
- 33) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 7f i 7 g;
- 34) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 7h, 7j i 7k;
- 35) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 8a i 8b;
- 36) sola (*Solea solea*) w rejonach ICES 8c i 9a.

W przypadku gdy opinie naukowe, w szczególności opinie wydawane przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, wskazują na zmiany w geograficznym rozmieszczeniu stad wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 18, zmieniające niniejsze rozporządzenie poprzez dostosowania w obszarach wyszczególnionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu w celu odzwierciedlenia tych zmian. Dostosowania takie nie mogą wykraczać poza obszary występowania stad w wodach Unii podobszarów ICES 4–10 oraz obszarów CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0.

2. W przypadku gdy na podstawie opinii naukowych Komisja uzna, że wykaz stad określonych w ust. 1 akapit pierwszy wymaga zmiany, może przedłożyć wniosek w sprawie zmiany tego wykazu.
3. W odniesieniu do wód przyległych objętych zakresem ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie mają tylko art. 4 i 7 oraz środki dotyczące uprawnień do połowów zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia.
4. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do przyłówów złowionych w wodach zachodnich podczas połowów ze stad wymienionych w ust. 1. Jednakże w przypadku gdy na podstawie aktów prawnych Unii ustanawiających plany wieloletnie w odniesieniu do tych stad ustanowiono przedziały F_{MSY} i środki ochronne powiązane z biomasa, stosuje się te przedziały i środki ochronne.
5. Niniejsze rozporządzenie określa również szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
6. Jak określono w art. 9, niniejsze rozporządzenie określa środki techniczne mające zastosowanie w wodach zachodnich w odniesieniu do każdego stada.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji zawartych w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ i art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 ⁽¹⁷⁾, stosuje się następujące definicje:

- 1) „wody zachodnie” oznaczają wody północno-zachodnie (podobszary ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a, a w przypadku rejonu 5b tylko wody Unii), 6 i 7) i wody południowo-zachodnie (podobszary ICES 8, 9 i 10 (wody wokół Azorów) i strefy CECAF 34.1.1. 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich));
- 2) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności wydanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, w którym wynikiem wszystkich poziomów śmiertelności połowowej w granicach tego przedziału jest maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”) w perspektywie długoterminowej w ramach danego modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji odnośnych stad. Jest on ustalany w taki sposób, aby nie powodował ograniczenia długoterminowych odłowów przekraczającego 5 % w porównaniu z MSY. Jest on ograniczony, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej limitu punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}) nie przekraczało 5 %;
- 3) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{lower} ” oznacza najniższą wartość przedziału F_{MSY} ;
- 4) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{upper} ” oznacza najwyższą wartość przedziału F_{MSY} ;
- 5) „wartość punktu F_{MSY} ” oznacza wartość szacowanej śmiertelności połowowej, która w danym modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych zapewnia długoterminowy maksymalny odłów;
- 6) „niższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od MSY F_{lower} do wartości punktu F_{MSY} ;
- 7) „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od wartości punktu F_{MSY} do MSY F_{upper} ;
- 8) „ B_{lim} ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego wielkości stada określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona;
- 9) „MSY $B_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, a w przypadku homarca punkt odniesienia liczebności, określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami doprowadziły do odbudowy stad powyżej poziomu umożliwiającego zapewnienie długoterminowych MSY.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 3

Cele

1. Plan ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez stosowanie w zarządzaniu rybołówstwem podejścia ostrożnościowego, oraz zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morskich doprowadziła do odtworzenia i utrzymania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów, które mogą doprowadzić do MSY.
2. Celem planu jest przyczynienie się do wyeliminowania odrzutów poprzez unikanie i ograniczanie w miarę możliwości niezamierzonych połowów oraz do wdrożenia obowiązku wyładunku ustanowionego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków objętych limitami połowowymi i do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.
3. Plan wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan musi być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska, jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE.
4. W szczególności plan ma na celu:
  - a) zapewnienie, aby spełnione zostały warunki przedstawione we wskaźniku 3 zawartym w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE;
  - b) przyczynienie się do osiągnięcia innych odnośnych wskaźników zawartych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE proporcjonalnie do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu; oraz
  - c) przyczynienie się do osiągnięcia celów określonych w art. 4 i 5 dyrektywy 2009/147/WE oraz w art. 6 i 12 dyrektywy 92/43/EWG, w szczególności do minimalizowania negatywnego wpływu działalności połowowej na wrażliwe siedliska i chronione gatunki.
5. Środki przewidziane w planie stosuje się zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi. W przypadku braku wystarczających danych w odniesieniu do odpowiednich stad stosuje się porównywalny poziom ochrony.

ROZDZIAŁ III

WARTOŚCI DOCELOWE

Artykuł 4

Wartości docelowe

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej – zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 – muszą zostać osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r. w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1, oraz utrzymane w przedziałach F_{MSY} w późniejszym okresie, zgodnie z niniejszym artykułem.
2. O ustalenie przedziałów F_{MSY} w oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym.
3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Rada ustala uprawnienia do połowów w odniesieniu do danego stada w niższym zakresie przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada.
4. Niezależnie od ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów dla danego stada mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
5. Niezależnie od ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów danego stada mogą zostać ustalone zgodnie z wyższym zakresem przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada, pod warunkiem że wielkość stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przekracza poziom MSY $B_{trigger}$:
  - a) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w przypadku połowów wielogatunkowych;
  - b) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
  - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów w następujących po sobie latach.

6. W przypadku gdy nie można ustalić przedziałów F_{MSY} dla stad wymienionych w art. 1 ust. 1 z powodu braku odpowiednich informacji naukowych, stadami takimi zarządza się zgodnie z art. 5 do chwili uzyskania przedziałów F_{MSY} zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

7. Uprawnienia do połowów ustala się w każdym przypadku w sposób zapewniający mniejsze niż 5 % prawdopodobieństwo zmniejszenia się biomasy stada tarłowego poniżej B_{lim} .

Artykuł 5

Zarządzanie stadami stanowiącymi przyłów

1. Środki zarządzania w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4, w tym – w stosownych przypadkach – uprawnienia do połowów, ustala się przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych oraz muszą być spójne z celami określonymi w art. 3.

2. Gdy nie są dostępne odpowiednie informacje naukowe, stadami, o których mowa w art. 1 ust. 4, zarządza się zgodnie z podejściem ostrożnościowym do zarządzania zasobami rybołówstwa, określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, oraz zgodnie z art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

3. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy zarządzaniu połowami wielogatunkowymi w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, uwzględnia się trudności w prowadzeniu połowów ze wszystkich stad na poziomie MSY jednocześnie, zwłaszcza w sytuacjach, kiedy prowadzi to do przedwczesnego zamykania połowów.

Artykuł 6

Ograniczenia wahań wysokości uprawnień do połowów dla danego stada

Odpowiedni komitet doradczy może zalecić Komisji podejście zaradcze zmierzające do ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów w odniesieniu do konkretnego stada wymienionego w art. 1 ust. 1.

Rada może uwzględnić takie zalecenia przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów, pod warunkiem że wysokość uprawnień do połowów jest zgodna z art. 4 i 8.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 7

Punkty odniesienia do celów ochrony

W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie następujących punktów odniesienia do celów ochrony pełnej zdolności reprodukcyjnej stad, o których mowa w art. 1 ust. 1:

- a) $MSY B_{trigger}$ dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1;
- b) B_{lim} dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 8

Środki ochronne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że w danym roku biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, są niższe niż $MSY B_{trigger}$, przyjmuje się odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada lub jednostki funkcjonalnej do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY. W szczególności, niezależnie od art. 4 ust. 3, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zmniejszoną do poziomu poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} , biorąc pod uwagę spadek biomasy.

2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, są niższe niż B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada lub jednostki funkcjonalnej do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować, niezależnie od art. 4 ust. 3, zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado lub jednostkę funkcjonalną i odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów.

3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
  - a) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
  - b) środki zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność, spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 7.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 9

Środki techniczne

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych:
  - a) specyfikacji cech narzędzi połowowych i zasad dotyczących ich stosowania, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
  - b) specyfikacji zmian w narzędziach połowowych lub dodatkowych urządzeniach do nich, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
  - c) ograniczeń lub zakazów stosowania określonych narzędzi połowowych, a także prowadzenia działalności połowowej na określonych obszarach lub w określonych okresach, w celu ochrony ryb w okresie tarła, ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub ryb gatunków innych niż docelowe lub w celu zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem; oraz
  - d) określania minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony stad, do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, w celu zapewnienia ochrony niedojrzałych organizmów morskich.
2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ VI

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 10

Uprawnienia do połowów

1. Przy przydzielaniu uprawnień do połowów, którymi dysponują zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów dokonanych przez statki biorące udział w połowach wielogatunkowych.
2. Po powiadomieniu Komisji państwa członkowskie mogą zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.
3. Bez uszczerbku dla art. 8 TAC dla stad homarca w wodach zachodnich może być określony dla obszarów zarządzania odpowiadających poszczególnym obszarom zdefiniowanym w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy pkt 22–25. W takich przypadkach TAC w danym obszarze zarządzania może być sumą limitów połowowych dla tych jednostek funkcjonalnych oraz dla prostokątów statystycznych znajdujących się poza jednostkami funkcjonalnymi.

Artykuł 11

Połowy rekreacyjne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że połowy rekreacyjne mają znaczący wpływ na śmiertelność połowową danego stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, Rada może określić niedyskryminujące limity dla rybaków rekreacyjnych.
2. Przy ustalaniu limitów, o których mowa w ust. 1, Rada opiera się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach, w tym kryteriach o charakterze środowiskowym, społecznym i gospodarczym. Kryteria, jakie mają być stosowane, mogą obejmować w szczególności wpływ połowów rekreacyjnych na środowisko, znaczenie społeczne tej działalności oraz jej wkład w gospodarkę na obszarach przybrzeżnych.
3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie podejmują niezbędne i proporcjonalne środki w celu monitorowania i gromadzenia danych dla wiarygodnego oszacowania rzeczywistych poziomów połowów rekreacyjnych.

Artykuł 12

Ograniczenie nakładów połowowych dla soli w zachodniej części kanału La Manche

1. W ramach planu TAC dla soli w zachodniej części kanału La Manche (rejon ICES 7e) są uzupełniane ograniczeniem nakładów połowowych.
2. Przy ustalaniu wysokości uprawnień do połowów Rada podejmuje co roku decyzję o maksymalnej liczbie dni połowowych dla statków obecnych w zachodniej części kanału La Manche zarzucających włoki ramowe o rozmiarze oczka równym 80 mm lub większym oraz dla statków obecnych w zachodniej części kanału La Manche zarzucających sieci statyczne o rozmiarze oczka równym 220 mm lub mniejszym.
3. Maksymalną liczbę dni połowowych, o której mowa w ust. 2, dostosowuje się w ten sam sposób, co śmiertelność połowową odpowiadającą wahaniom TAC.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY DOTYCZĄCE OBOWIĄZKU WYŁADUNKU

Artykuł 13

Przepisy dotyczące obowiązku wyładunku w wodach Unii stanowiących część wód zachodnich

1. W odniesieniu do wszystkich stad gatunków występujących w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, określając szczegóły tego obowiązku, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VIII

DOSTĘP DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 14

Upoważnienia do połowów i pułapy zdolności połowowej

1. W odniesieniu do każdego z obszarów ICES, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, każde państwo członkowskie wydaje upoważnienia do połowów statkom pływającym pod jego banderą, i które prowadzą połowy w tym obszarze, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. W takich upoważnieniach do połowów państwa członkowskie mogą również ograniczyć całkowitą zdolność połowową statków używających określonych narzędzi.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie ograniczeń całkowitej zdolności połowowej flot zainteresowanych państw członkowskich, tak aby ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia.
3. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów, o którym mowa w ust. 1, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim na swojej oficjalnej stronie internetowej.

ROZDZIAŁ IX

ZARZĄDZANIE STADAMI BĘDĄCYMI PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

Artykuł 15

Zasady i cele zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i państw trzecich

1. W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są eksploatowane również przez państwa trzecie, Unia współpracuje z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu zarządzania tymi stadami w sposób zrównoważony, spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, oraz z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku braku formalnego porozumienia Unia dokłada wszelkich starań, aby wypracować wspólne ustalenia odnośnie do połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych Unii.
2. W kontekście wspólnego zarządzania stadami z państwami trzecimi Unia może dokonywać wymiany uprawnień do połowów z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ X

REGIONALIZACJA

Artykuł 16

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, o których mowa w art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu wodami północno-zachodnimi, mogą przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące wód północno-zachodnich, a państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu wodami południowo-zachodnimi, mogą przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące wód południowo-zachodnich. Te państwa członkowskie mogą również razem przedkładać wspólne rekomendacje dotyczące całości tych wód. Rekomendacje te przedkłada się zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po raz pierwszy nie później niż w dniu 27 marca 2020 r., a następnie 12 miesięcy po każdym przedłożeniu oceny planu zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia. Zainteresowane państwa członkowskie mogą również przedkładać takie rekomendacje w razie konieczności, w szczególności w przypadku wystąpienia nagłej zmiany w sytuacji któregośkolwiek ze stad, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, lub w celu zaradzenia sytuacjom nadzwyczajnym wskazanym w najnowszej opinii naukowej. Wspólne rekomendacje w odniesieniu do środków dotyczących danego roku kalendarzowego przedkłada się nie później niż w dniu 1 lipca roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy.
3. Uprawnienia przyznane na mocy art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy innych przepisów prawa Unii, w tym rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ XI

OCENA I PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 17

Ocena planu

Do dnia 27 marca 2024 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników planu i jego wpływu na stada, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, oraz dotyczące połowów eksploatujących te stada, w szczególności w odniesieniu do realizacji celów określonych w art. 3.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 26 marca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 1, art. 9 i 13 oraz art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ XII

WSPARCIE Z EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU MORSKIEGO I RYBACKIEGO

Artykuł 19

Wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu realizacji celów planu uznaje się za czasowe zaprzestanie działalności połowowej do celów art. 33 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

ROZDZIAŁ XIII

ZMIANY W ROZPORZĄDZENIACH (UE) 2016/1139 ORAZ (UE) 2018/973

Artykuł 20

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1139

W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

- 1) „stada pelagiczne” oznaczają stada wymienione w art. 1 ust. 1 lit. c)–h) niniejszego rozporządzenia oraz ich dowolną kombinację;
  - 2) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności wydanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy uznany na poziomie unijnym lub międzynarodowym, w którym wynikiem wszystkich poziomów śmiertelności połowowej w granicach tego przedziału jest maksymalny podtrzymywalny połów (zwany dalej „MSY”) w perspektywie długoterminowej w ramach danego modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji odnośnych stad. Jest on ustalany w taki sposób, aby nie powodował ograniczenia długoterminowych odłowów przekraczającego 5 % w porównaniu z MSY. Jest on ograniczony, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej limitu punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}) nie przekraczało 5 %;
  - 3) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{lower} ” oznacza najniższą wartość przedziału F_{MSY} ;
  - 4) „maksymalny podtrzymywalny połów F_{upper} ” oznacza najwyższą wartość przedziału F_{MSY} ;
  - 5) „wartość punktu F_{MSY} ” oznacza wartość szacowanej śmiertelności połowowej, która w danym modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych zapewnia długoterminowy maksymalny odłów;
  - 6) „niższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od $MSY F_{lower}$ do wartości punktu F_{MSY} ;
  - 7) „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od wartości punktu F_{MSY} do $MSY F_{upper}$;
  - 8) „ B_{lim} ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona;
  - 9) „ $MSY B_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym, poniżej którego należy wszcząć określone i odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami doprowadziły do odbudowy stad powyżej poziomu umożliwiającego długoterminowe zapewnienie MSY;
  - 10) „zainteresowane państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu, tj.: Danię, Niemcy, Estonię, Łotwę, Litwę, Polskę, Finlandię i Szwecję.”;
- 2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wartości docelowe

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej – zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 – muszą zostać osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r. w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1, oraz utrzymane w przedziałach F_{MSY} w późniejszym okresie, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie przedziałów F_{MSY} .
  3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Rada ustala uprawnienia do połowów w odniesieniu do danego stada w niższym zakresie przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada.
  4. Niezależnie od ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
  5. Niezależnie od ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów danego stada mogą zostać ustalone zgodnie z wyższym zakresem przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla tego stada, pod warunkiem że wielkość stada, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przekracza poziom $MSY B_{trigger}$:
    - a) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w przypadku połowów wielogatunkowych;
    - b) jeżeli z opinii lub dowodów naukowych wynika, że jest to niezbędne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
    - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów w następujących po sobie latach.
  6. Uprawnienia do połowów ustala się w każdym przypadku w sposób zapewniający mniejsze niż 5 % prawdopodobieństwo zmniejszenia się biomasy stada tarłowego poniżej B_{lim} .”;
- 3) w rozdziale III po art. 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Punkty odniesienia do celów ochrony

W oparciu o plan występuje się w szczególności do ICES lub podobnego niezależnego organu naukowego uznanego na poziomie unijnym lub międzynarodowym o ustalenie następujących punktów odniesienia do celów ochrony pełnej zdolności reprodukcyjnej stad, o których mowa w art. 1 ust. 1:

- a) $MSY B_{trigger}$ dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1;
  - b) B_{lim} dla stad, o których mowa w art. 1 ust. 1.”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Środki ochronne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że w danym roku biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, jest niższa niż $MSY B_{trigger}$, przyjmuje się odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY . W szczególności, niezależnie od art. 4 ust. 3, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zmniejszoną do poziomu poniżej wyższego zakresu przedziału F_{MSY} , biorąc pod uwagę spadek biomasy.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, jest niższa niż B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY . Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować, niezależnie od art. 4 ust. 3, zawieszenie połowów ukierunkowanych na dane stado i odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów.
3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
  - a) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
  - b) środki zgodnie z art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 4a.”;

5) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity dla rybaków rekreacyjnych.”;

6) uchyla się załączniki I i II.

Artykuł 21

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/973

W rozporządzeniu (UE) 2018/973 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 minimalny rozmiar odniesienia dla homarca (*Nephrops norvegicus*) w rejonie ICES 3a wynosi 105 mm.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie do dnia, w którym załącznik XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 przestanie obowiązywać.”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przepisy odnoszące do obowiązku wyładunku w wodach Unii na Morzu Północnym

1. W odniesieniu do wszystkich stad gatunków występujących w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, określając szczegóły tego obowiązku, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Obowiązek wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie ma zastosowania do połowów rekreacyjnych, w tym w przypadkach, w których Rada określa limity dla połowów rekreacyjnych zgodnie z art. 10 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.”.

ROZDZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Uchylenie

1. Następujące rozporządzenia tracą moc:

- a) rozporządzenie (WE) nr 811/2004;
- b) rozporządzenie (WE) nr 2166/2005;
- c) rozporządzenie (WE) nr 388/2006;
- d) rozporządzenie (WE) nr 509/2007;
- e) rozporządzenie (WE) nr 1300/2008.

2. Odesłania do uchylonych rozporządzeń odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady

Parlament Europejski i Rada mają zamiar uchylić uprawnienia do przyjmowania środków technicznych w drodze aktów delegowanych na mocy art. 8 niniejszego rozporządzenia, gdy przyjmą nowe rozporządzenie dotyczące środków technicznych, które obejmuje uprawnienie dotyczące tych samych środków.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/473**z dnia 19 marca 2019 r.****w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa****(tekst jednolity)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 ⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednoczyć.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽⁵⁾ wymaga od państw członkowskich zapewnienia skutecznej kontroli, inspekcji i egzekwowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa oraz podejmowania w tym celu współpracy ze sobą oraz z państwami trzecimi.
- (3) W celu wypełnienia tych zobowiązań konieczne jest, aby państwa członkowskie koordynowały swoje działania w zakresie kontroli i inspekcji na swoich terytoriach lądowych oraz na wodach unijnych i międzynarodowych zgodnie z prawem międzynarodowym, a w szczególności z zobowiązaniami Unii w ramach regionalnych organizacji rybołówstwa oraz wynikającymi z umów z państwami trzecimi.
- (4) Żaden system inspekcji nie może być opłacalny bez zapewnienia inspekcji lądowych. Z tego też powodu terytoria lądowe powinny być objęte wspólnymi planami rozmieszczenia.
- (5) Współpraca taka powinna, poprzez koordynację operacyjną działań w zakresie kontroli i inspekcji, przyczynić się do zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych, jak również do zapewnienia równych szans sektora rybołówstwa zaangażowanego w proces eksploatacji, tym samym ograniczając liczbę przypadków zakłócenia konkurencji.
- (6) Skuteczna kontrola i inspekcja połowów uważana jest za niezbędną do zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.
- (7) Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, istnieje potrzeba, aby organ Unii odpowiedzialny za kwestie techniczne i administracyjne zorganizował współpracę i koordynację pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do kontroli i inspekcji połowów.
- (8) Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (zwana dalej „Agencją”) powinna mieć możliwość wspierania jednolitego wdrażania systemu kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, zapewnienia organizacji współpracy operacyjnej, udzielania pomocy państwom członkowskim oraz powołania jednostki kryzysowej, w przypadkach kiedy stwierdzono poważne zagrożenie dla wspólnej polityki rybołówstwa. Powinna ona również mieć możliwość zapewnienia sobie niezbędnego sprzętu, aby realizować wspólne plany rozmieszczenia oraz współpracować przy realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE.
- (9) Konieczne jest, aby Agencja mogła, na wniosek Komisji, udzielać pomocy Unii i państwom członkowskim w zakresie ich stosunków z państwami trzecimi lub regionalnymi organizacjami rybołówstwa, a także aby mogła współpracować z ich właściwymi organami w ramach międzynarodowych zobowiązań Unii.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 marca 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (10) Ponadto istnieje potrzeba działania na rzecz skutecznego stosowania unijnych procedur inspekcji. Agencja mogłaby z czasem stać się źródłem odniesienia dla pomocy naukowej i technicznej w dziedzinie kontroli i inspekcji połowów.
- (11) Dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, które polegają na zapewnieniu zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych w kontekście zrównoważonego rozwoju, Unia przyjmuje środki dotyczące ochrony, zarządzania i eksploatacji żywych zasobów wodnych.
- (12) W celu zapewnienia właściwego egzekwowania tych środków konieczne jest rozmieszczenie przez państwa członkowskie odpowiednich środków kontroli i egzekwowania. W celu uzyskania większej skuteczności i efektywności takiej kontroli i egzekwowania właściwe jest, aby Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i wspólnie z zainteresowanymi państwami członkowskimi, przyjęła indywidualne programy kontroli i inspekcji.
- (13) Koordynowanie przez Agencję współpracy operacyjnej pomiędzy państwami członkowskimi powinno być podejmowane na podstawie wspólnych planów rozmieszczenia, które organizują użycie dostępnych środków kontroli i inspekcji należących do zainteresowanych państw członkowskich, w celu nadania skuteczności programom kontroli i inspekcji. Działania w zakresie kontroli i inspekcji połowów podejmowane przez państwa członkowskie powinny być prowadzone zgodnie ze wspólnymi kryteriami, priorytetami, kryteriami referencyjnymi i procedurami odnoszącymi się do działań w zakresie kontroli i inspekcji podejmowanych na podstawie takich programów.
- (14) Przyjęcie programu kontroli i inspekcji zobowiązuje państwa członkowskie do skutecznego zapewnienia zasobów niezbędnych do realizacji programu. Konieczne jest, aby państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiały Agencję o środkach kontroli i inspekcji, za pomocą których mają zamiar wykonać wszelkie programy tego typu. Przepisy wspólnych planów rozmieszczenia nie powinny powodować zaistnienia dodatkowych zobowiązań dotyczących kontroli, inspekcji i egzekwowania lub związanych z udostępnianiem niezbędnych w tym kontekście zasobów.
- (15) Wspólny plan rozmieszczenia powinien zostać sporządzony przez Agencję jedynie w przypadku, gdy jest on przewidziany w programie prac.
- (16) Program prac powinien zostać przyjęty przez Zarząd, który zapewnia osiągnięcie wystarczającego konsensusu, w tym w zakresie dopasowania zadań przeznaczonych dla Agencji w programie prac oraz zasobów, którymi Agencja dysponuje, na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.
- (17) Kluczowym zadaniem dyrektora zarządzającego powinno być zapewnienie w drodze konsultacji z członkami Zarządu i państwami członkowskimi, aby dążeniom zawartym w programie prac na każdy rok odpowiadały wystarczające zasoby udostępnione Agencji przez państwa członkowskie w celu wykonania programu prac.
- (18) Dyrektor zarządzający powinien w szczególności opracować szczegółowe wspólne plany rozmieszczenia, korzystając z zasobów, o których powiadomiły państwa członkowskie, w celu wykonania każdego programu kontroli i inspekcji, a także przestrzegając zasad i celów określonych w indywidualnych programach kontroli i inspekcji, na których oparty jest wspólny plan rozmieszczenia, jak również innych odpowiednich zasad, takich jak zasady dotyczące inspektorów unijnych.
- (19) W tym kontekście konieczne jest, aby dyrektor zarządzający zarządzał terminami w taki sposób, aby dać państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na przedstawienie ich komentarzy bazujących na ich operacyjnej wiedzy fachowej, nie wykraczając jednak poza ramy planu prac Agencji oraz terminy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Konieczne jest, aby dyrektor zarządzający uwzględnił udział zainteresowanych państw członkowskich w łowiskach objętych każdym planem. W celu zapewnienia skutecznej i terminowej koordynacji działań wspólnej kontroli i inspekcji konieczne jest opracowanie procedury, która umożliwi podjęcie decyzji dotyczącej przyjęcia wspólnych planów, w przypadku gdy zainteresowane państwa członkowskie nie mogą osiągnąć porozumienia.
- (20) Procedura opracowywania i przyjmowania wspólnych planów rozmieszczenia dotyczących wód pozaunijnych powinna być podobna do procedury dotyczącej wód unijnych. Podstawą dla takich wspólnych planów rozmieszczenia powinien być program międzynarodowej kontroli i inspekcji stosujący międzynarodowe zobowiązania dotyczące kontroli i inspekcji wiążące Unię.
- (21) W celu realizacji wspólnych planów rozmieszczenia zainteresowane państwa członkowskie powinny zgromadzić i розміścić środki kontroli i inspekcji, które zaangażowały w celu wykonania takich planów. Agencja powinna ocenić, czy dostępne środki kontroli i inspekcji są wystarczające oraz, w stosownych przypadkach, poinformować zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję, że środki te nie są wystarczające do wykonania zadań wymaganych przez program kontroli i inspekcji.
- (22) Podczas gdy państwa członkowskie powinny przestrzegać własnych zobowiązań dotyczących inspekcji i kontroli, w szczególności zobowiązań wynikających z indywidualnego programu kontroli i inspekcji przyjętego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Agencja nie powinna posiadać uprawnień do nakładania na podstawie wspólnych planów rozmieszczenia dodatkowych zobowiązań ani do stosowania sankcji względem państw członkowskich.

- (23) Agencja powinna dokonywać okresowych przeglądów skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia.
- (24) Właściwe jest zapewnienie możliwości przyjęcia specjalnych zasad wykonawczych dotyczących przyjmowania i zatwierdzania wspólnych planów rozmieszczenia. Skorzystanie z takiej możliwości może okazać się użyteczne, gdy Agencja rozpocznie już swoją działalność oraz jeżeli dyrektor zarządzający uzna, że zasady takie powinny zostać określone w prawie Unii.
- (25) Agencja powinna być uprawniona, w przypadku gdy zwrócono się o to do niej, do świadczenia usług kontraktowych dotyczących środków kontroli i inspekcji do wykorzystania przez zainteresowane państwa członkowskie w związku ze wspólnym rozmieszczaniem.
- (26) W celu wypełnienia zadań Agencji Komisja, państwa członkowskie oraz Agencja powinny prowadzić wymianę istotnych informacji dotyczących kontroli i inspekcji poprzez sieć informacyjną.
- (27) Status i struktura Agencji powinny odpowiadać obiektywnemu charakterowi wyników, które ma ona za zadanie osiągać, oraz powinny pozwolić Agencji na sprawowanie jej funkcji w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi oraz z Komisją. W konsekwencji Agencji powinno przyznać się autonomię prawną, finansową i administracyjną, przy jednoczesnym zachowaniu bliskich związków z instytucjami Unii oraz państwami członkowskimi. W tym celu konieczne i właściwe jest, aby Agencja była organem Unii posiadającym osobowość prawną i wykonującym uprawnienia nałożone na nią przez niniejsze rozporządzenie.
- (28) W odniesieniu do odpowiedzialności umownej Agencji, która podlega prawu właściwemu dla umów zawieranych przez Agencję, właściwy do orzekania powinien być Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z klauzulą arbitrażową zawartą w danej umowie. Trybunał Sprawiedliwości powinien być również właściwy do orzekania w sporach o odszkodowanie za szkody wynikające z odpowiedzialności pozaumownej Agencji, zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla praw państw członkowskich.
- (29) Komisja i państwa członkowskie powinny mieć swoich przedstawicieli w Zarządzie, którzy byliby odpowiedzialni za zapewnienie prawidłowego i skutecznego funkcjonowania Agencji.
- (30) Biorąc pod uwagę fakt, że Agencja ma wypełniać zobowiązania Unii oraz, na wniosek Komisji, nawiązywać współpracę z państwami trzecimi oraz regionalnymi organizacjami rybołówstwa w ramach zobowiązań międzynarodowych Unii, właściwe jest, aby prezes Zarządu był wybierany spośród przedstawicieli Komisji.
- (31) Ustalenia dotyczące głosowania na forum Zarządu powinny uwzględniać interesy państw członkowskich i Komisji dotyczące skutecznego funkcjonowania Agencji.
- (32) Powinna zostać utworzona Rada Doradcza w celu doradzania dyrektorowi zarządzającemu oraz w celu zapewnienia ścisłej współpracy z zainteresowanymi stronami.
- (33) Właściwe jest zapewnienie uczestnictwa bez prawa do głosowania przedstawiciela Rady Doradczej w obradach Zarządu.
- (34) Konieczne jest określenie procedury mianowania i odwoływania dyrektora zarządzającego Agencji, jak również zasad określających sprawowanie przez niego funkcji.
- (35) W celu promowania przejrzystego funkcjonowania Agencji powinno mieć wobec niej zastosowanie bez ograniczeń rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾.
- (36) W interesie ochrony prywatności osób, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia powinno mieć zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁷⁾.
- (37) W celu zagwarantowania funkcjonalnej autonomii i niezależności Agencji należy przyznać jej autonomiczny budżet, którego dochody pochodzą z wkładu Unii, jak również z opłat za usługi kontraktowe świadczone przez Agencję. Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie w zakresie dotyczącym wkładu Unii i innych dotacji, którymi obciążany jest budżet ogólny Unii Europejskiej. Rewizja ksiąg powinna być przeprowadzana przez Trybunał Obrachunkowy.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (38) W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych działań niezgodnych z prawem w odniesieniu do Agencji powinny mieć zastosowanie bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁸⁾; Agencja powinna przystąpić do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽⁹⁾.
- (39) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁰⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

CEL I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (zwanej dalej „Agencją”), której celem jest organizowanie operacyjnej koordynacji działań w zakresie kontroli i inspekcji połowów prowadzonych przez państwa członkowskie oraz wspomaganie współpracy tych państw członkowskich w zgodzie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa w celu zapewnienia jej skutecznego i jednolitego stosowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „kontrola i inspekcja” oznaczają wszelkie środki podejmowane przez państwa członkowskie, w szczególności na podstawie art. 5, 11, 71, 91 i 117 oraz tytułu VII rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹¹⁾, w celu dokonania kontroli i inspekcji działalności połowowej objętej zakresem wspólnej polityki rybołówstwa, w tym działania w zakresie nadzoru i monitorowania, takie jak satelitarne systemy monitorowania ruchu statków i działania w ramach systemów obserwacji;
- b) „środki kontroli i inspekcji” oznaczają statki, samoloty, pojazdy i inne zasoby materialne służące do prowadzenia nadzoru, jak również inspektorów, obserwatorów i inne zasoby ludzkie wykorzystywane przez państwa członkowskie do prowadzenia kontroli i inspekcji;
- c) „wspólny plan rozmieszczenia” oznacza plan przedstawiający ustalenia operacyjne dotyczące rozmieszczenia dostępnych środków kontroli i inspekcji;
- d) „międzynarodowy program kontroli i inspekcji” oznacza program określający cele, wspólne priorytety i procedury dotyczące działań w zakresie kontroli i inspekcji wspierający wypełnianie międzynarodowych zobowiązań Unii dotyczących kontroli i inspekcji;
- e) „indywidualny program kontroli i inspekcji” oznacza program określający cele, wspólne priorytety i procedury dotyczące działań w zakresie kontroli i inspekcji, ustanowiony zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- f) „rybołówstwo” oznacza działalność połowową określoną w art. 4 ust. 1 pkt 28) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- g) „inspektorzy unijni ” oznaczają inspektorów umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

ROZDZIAŁ II

MISJA I ZADANIA AGENCJI

Artykuł 3

Misja

Misją Agencji jest:

- a) koordynacja prowadzonych przez państwa członkowskie kontroli i inspekcji związanych z zobowiązaniami Unii w zakresie kontroli i inspekcji;
- b) koordynacja rozmieszczenia krajowych środków kontroli i inspekcji gromadzonych przez zainteresowane państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- c) pomoc państwom członkowskim w informowaniu Komisji i stron trzecich o działalności połowowej i działaniach w zakresie kontroli i inspekcji;
- d) w zakresie kompetencji Agencji, pomoc państwom członkowskim w wypełnianiu zadań i zobowiązań wynikających z zasad wspólnej polityki rybołówstwa;
- e) pomoc państwom członkowskim i Komisji w harmonizowaniu stosowania wspólnej polityki rybołówstwa w całej Unii;
- f) uczestnictwo w pracach państw członkowskich i Komisji dotyczących badań i rozwoju technik kontroli i inspekcji;
- g) uczestnictwo w działaniach koordynacyjnych związanych ze szkoleniem inspektorów i wymianą doświadczeń między państwami członkowskimi;
- h) koordynacja działań mających na celu zwalczanie połowów nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych („NNN”) zgodnie z przepisami Unii;
- i) pomoc w jednolitym wdrażaniu systemu kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w szczególności:
  - zorganizowanie koordynacji operacyjnej działań w zakresie kontroli prowadzonych przez państwa członkowskie w celu realizacji indywidualnych programów kontroli i inspekcji, programów kontroli dotyczących połowów NNN oraz międzynarodowych programów kontroli i inspekcji,
  - inspekcji koniecznych do wypełnienia działań Agencji zgodnie z art. 19;
- j) współpraca z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽¹²⁾ oraz Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1406/2002 ⁽¹³⁾, z każdą z nich w ramach jej odpowiedniego mandatu, w celu wsparcia organów krajowych pełniących funkcje straży przybrzeżnej, zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, poprzez zapewnienie usług, informacji, wyposażenia i szkoleń oraz koordynację operacji wielofunkcyjnych.

Artykuł 4

Zadania odnoszące się do międzynarodowych zobowiązań Unii dotyczących kontroli i inspekcji

1. Na wniosek Komisji Agencja:
  - a) udziela wsparcia Unii i państwom członkowskim w ich stosunkach z państwami trzecimi i regionalnymi organizacjami rybołówstwa, których członkiem jest Unia;
  - b) współpracuje z właściwymi organami międzynarodowych regionalnych organizacji rybołówstwa w odniesieniu do zobowiązań Unii dotyczących kontroli i inspekcji, w ramach ustaleń roboczych podjętych z takimi właściwymi organami.
2. Na wniosek Komisji Agencja może współpracować z właściwymi organami państw trzecich w sprawach dotyczących kontroli i inspekcji, w ramach umów zawartych pomiędzy Unią i tymi państwami trzecimi.
3. Agencja może, w zakresie swoich kompetencji, wykonywać, w imieniu państw członkowskich, zadania w ramach umów międzynarodowych w dziedzinie rybołówstwa, których stroną jest Unia.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego (UE) 2016/399 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 863/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz. U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

Artykuł 5

Zadania odnoszące się do koordynacji operacyjnej

1. Koordynacja operacyjna prowadzona przez Agencję obejmuje kontrolę wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa.
2. Do celów koordynacji operacyjnej Agencja opracowuje wspólne plany rozmieszczenia oraz organizuje operacyjną koordynację kontroli i inspekcji prowadzonych przez państwa członkowskie zgodnie z rozdziałem III.
3. W celu poprawy koordynacji między państwami członkowskimi Agencja może ustanawiać plany operacyjne z danymi państwami członkowskimi i koordynować ich realizację.

Artykuł 6

Świadczenie usług kontraktowych na rzecz państw członkowskich

Na wniosek państw członkowskich Agencja może świadczyć na rzecz tych państw usługi kontraktowe dotyczące kontroli i inspekcji w powiązaniu z ich zobowiązaniami dotyczącymi rybołówstwa na wodach unijnych lub międzynarodowych, w tym usługi takie, jak czarterowanie, obsługa i obsada personalna platform kontrolnych i inspekcyjnych oraz zapewnianie obserwatorów dla wspólnych operacji prowadzonych przez zainteresowane państwa członkowskie.

Artykuł 7

Wsparcie Komisji i państw członkowskich

Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie w zapewnianiu wysokiego poziomu jednolitego i skutecznego wypełniania ich obowiązków wynikających z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w zwalczaniu połowów NNN, oraz wspiera je w ich stosunkach z państwami trzecimi. Agencja w szczególności:

- a) określa i opracowuje podstawowy program nauczania na potrzeby szkolenia instruktorów z inspektoratów rybołówstwa państw członkowskich oraz zapewnia dodatkowe kursy i seminaria szkoleniowe tym urzędnikom oraz pozostałemu personelowi zaangażowanemu w działania w zakresie kontroli i inspekcji;
- b) określa i opracowuje podstawowy program nauczania na potrzeby szkolenia inspektorów unijnych przed ich pierwszym rozmieszczeniem oraz regularnie zapewnia tym urzędnikom dodatkowe uaktualnione szkolenia i seminaria;
- c) na wniosek państw członkowskich zajmuje się wspólnym udzielaniem zamówień publicznych na zakup towarów i usług związanych z działaniami w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonymi przez państwa członkowskie, jak również przygotowuje i koordynuje realizację przez państwa członkowskie wspólnych projektów pilotażowych;
- d) opracowuje wspólne procedury operacyjne dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych przez dwa państwa członkowskie lub większą ich liczbę;
- e) opracowuje kryteria dotyczące wymiany środków kontroli i inspekcji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi, a także kryteria dotyczące zapewniania takich środków przez państwa członkowskie;
- f) przeprowadza analizę ryzyka na podstawie danych dotyczących połowów, wyładunków i nakładu połowowego oraz analizę ryzyka dotyczącą nieraportowanych wyładunków, zawierającą w szczególności porównanie danych dotyczących połowów i przywozu z danymi dotyczącymi wywozu i spożycia krajowego;
- g) opracowuje, na wniosek Komisji lub państw członkowskich, wspólne metody i procedury w zakresie inspekcji;
- h) pomaga państwom członkowskim, na ich wniosek, wypełniać ich obowiązki unijne i międzynarodowe, w tym obowiązki w zakresie zwalczania połowów NNN, a także obowiązki wynikające z członkostwa w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem;
- i) wspiera i koordynuje rozwój jednolitych metod zarządzania ryzykiem w dziedzinach podlegających jej kompetencjom;
- j) koordynuje i wspiera współpracę między państwami członkowskimi i wspólne normy w zakresie rozwoju planów kontroli wyrwykowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 8

Współpraca europejska w zakresie funkcji straży przybrzeżnej

1. Agencja, we współpracy z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego, wspiera organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej na poziomie krajowym i unijnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie międzynarodowym, poprzez:
  - a) udostępnianie, łączenie i analizę informacji dostępnych w systemach zgłaszania statków i innych systemach informacyjnych prowadzonych przez te agencje lub im udostępnianych, zgodnie z ich odpowiednimi podstawami prawnymi i z zastrzeżeniem prawa własności państw członkowskich dotyczącego danych;

- b) świadczenie usług w zakresie nadzoru i łączności opartych na najnowszej technologii, w tym infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach;
- c) budowanie potencjału przez opracowywanie wytycznych i zaleceń oraz ustanawianie najlepszych praktyk, a także organizowanie szkoleń i wymiany pracowników;
- d) wzmacnianie wymiany informacji i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, w tym przez analizowanie wyzwań operacyjnych i zagrożeń pojawiających się na obszarach morskich;
- e) udostępnianie potencjałów przez planowanie i realizację operacji wielofunkcyjnych oraz przez udostępnianie aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez te agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.

2. Konkretnie formy współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej między Agencją, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej i Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego są określane w porozumieniu roboczym zgodnie z przyznanymi im mandatami oraz zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do tych agencji. Takie porozumienie podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Agencji, zarząd Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i Radę Administracyjną Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego.

3. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Agencją, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej i Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego, udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej. Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany informacji. Komisja przyjmuje podręcznik w formie zalecenia.

ROZDZIAŁ III

KOORDYNACJA OPERACYJNA

Artykuł 9

Wykonywanie obowiązków Unii związanych z kontrolą i inspekcją

1. Agencja koordynuje na wniosek Komisji – poprzez opracowywanie wspólnych planów rozmieszczenia – działania związane z kontrolą i inspekcją prowadzone przez państwa członkowskie na podstawie międzynarodowych programów kontroli i inspekcji.
2. Agencja może nabywać, wynajmować lub czarterować sprzęt niezbędny do realizacji wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 10

Realizacja indywidualnych programów kontroli i inspekcji

1. Poprzez wspólne plany rozmieszczenia Agencja koordynuje realizację indywidualnych programów kontroli i inspekcji ustanowionych zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Agencja może nabywać, wynajmować lub czarterować sprzęt niezbędny do realizacji wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 11

Treść wspólnych planów rozmieszczenia

Każdy wspólny plan rozmieszczenia:

- a) spełnia wymagania odpowiedniego programu kontroli i inspekcji;
- b) stosuje kryteria, kryteria referencyjne, priorytety i wspólne procedury inspekcji określone przez Komisję w programach kontroli i inspekcji;
- c) ma na celu dopasowanie istniejących krajowych środków kontroli i inspekcji, o których powiadomiono zgodnie z art. 12 ust. 2, do potrzeb oraz zorganizowanie rozmieszczenia tych środków;
- d) organizuje wykorzystanie zasobów ludzkich i materialnych w odniesieniu do okresów i stref, w których środki te mają być rozmieszczone, w tym działanie zespołów inspektorów unijnych pochodzących z więcej niż jednego państwa członkowskiego;
- e) uwzględnia istniejące zobowiązania zainteresowanych państw członkowskich w odniesieniu do innych wspólnych planów rozmieszczenia, a także wszelkie swoiste ograniczenia regionalne lub lokalne;
- f) określa warunki, zgodnie z którymi środki kontroli i inspekcji danego państwa członkowskiego mogą wkraczać na wody podlegające zwierzchnictwu i jurysdykcji innego państwa członkowskiego.

*Artykuł 12***Powiadamanie o środkach kontroli i inspekcji**

1. Każdego roku przed dniem 15 października państwa członkowskie powiadamiają Agencję o środkach kontroli i inspekcji, które pozostają do ich dyspozycji do celów prowadzenia kontroli i inspekcji w roku następnym.
2. Każde państwo członkowskie powiadamia Agencję o środkach, za pomocą których zamierza wykonać międzynarodowy program kontroli i inspekcji lub indywidualny program kontroli i inspekcji, który dotyczy tego państwa członkowskiego, nie później niż w terminie jednego miesiąca od powiadomienia państw członkowskich o decyzji ustanawiającej taki program.

*Artykuł 13***Procedura dotycząca przyjmowania wspólnych planów rozmieszczenia**

1. Na podstawie powiadomień, o których mowa w art. 12 ust. 2, oraz w terminie trzech miesięcy od otrzymania takich powiadomień dyrektor zarządzający Agencją ustanawia w konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi projekt wspólnego planu rozmieszczenia.
2. Projekt wspólnego planu rozmieszczenia określa środki kontroli i inspekcji możliwe do zgromadzenia w celu realizacji programu kontroli i inspekcji, którego dotyczy plan, na podstawie zainteresowania zainteresowanych państw członkowskich odpowiednim łowiskiem.

Zainteresowanie państwa członkowskiego łowiskiem jest szacowane na podstawie następujących kryteriów, których względna waga zależy od swoistych cech każdego planu:

- a) względny obszar wód podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego, który objęty jest działaniem danego wspólnego planu rozmieszczenia, jeżeli taki obszar istnieje;
- b) ilość ryb wyladowanych na terytorium państwa członkowskiego w danym okresie referencyjnym stanowiąca odsetek całkowitej wielkości wyladunków ryb pochodzących z łowiska, którego dotyczy dany wspólny plan rozmieszczenia;
- c) względna liczba unijnych statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego (moc silnika i tonaż brutto), które biorą udział w połowach na łowisku, którego dotyczy dany wspólny plan rozmieszczenia, w stosunku do całkowitej ilości statków, które biorą udział w połowach na tym łowisku;
- d) względna wielkość przydziału kontyngentu danego państwa członkowskiego lub, w przypadku braku kontyngentu, wielkości połowu danego państwa członkowskiego na tym łowisku w danym okresie referencyjnym.

3. Jeżeli w trakcie przygotowywania projektu wspólnego planu rozmieszczenia oczywiste jest, że dostępne środki kontroli i inspekcji są niewystarczające do spełnienia wymagań odpowiedniego programu kontroli i inspekcji, dyrektor zarządzający bezzwłocznie powiadamia o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję.

4. Dyrektor zarządzający powiadamia o projekcie wspólnego planu rozmieszczenia zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję. Jeżeli w terminie piętnastu dni roboczych od takiego powiadomienia państwa członkowskie lub Komisja nie zgłoszą zastrzeżeń, dyrektor zarządzający przyjmuje plan.

5. Jeżeli jedno lub większa liczba zainteresowanych państw członkowskich lub Komisja zgłoszą zastrzeżenie, dyrektor zarządzający przekazuje sprawę Komisji. Komisja może dokonać niezbędnych dostosowań w planie i przyjąć go zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

6. Każdy wspólny plan rozmieszczenia podlega rocznemu przeglądowi dokonywanemu przez Agencję w konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu uwzględnienia każdego nowego programu kontroli i inspekcji, któremu podlegają zainteresowane państwa członkowskie, oraz uwzględnienia wszelkich priorytetów określonych przez Komisję w programach kontroli i inspekcji.

*Artykuł 14***Realizacja wspólnych planów rozmieszczenia**

1. Wspólne działania w zakresie kontroli i inspekcji są przeprowadzane na podstawie wspólnych planów rozmieszczenia.
2. Państwa członkowskie, których dotyczy wspólny plan rozmieszczenia:
  - a) udostępniają środki kontroli i inspekcji przewidziane do realizacji wspólnego planu rozmieszczenia;
  - b) wyznaczają jeden krajowy punkt kontaktowy/koordynatora posiadającego wystarczające uprawnienia, aby móc reagować w terminie na wnioski Agencji dotyczące realizacji wspólnego planu rozmieszczenia oraz powiadamiać o tym Agencję;
  - c) rozmieszczają swoje zgromadzone środki kontroli i inspekcji zgodnie ze wspólnym planem rozmieszczenia oraz wymaganiami, o których mowa w ust. 4;

- d) zapewniają Agencji internetowy dostęp do informacji niezbędnych do realizacji wspólnego planu rozmieszczenia;
  - e) współpracują z Agencją przy realizacji wspólnego planu rozmieszczenia;
  - f) zapewniają, by wszelkie środki kontroli i inspekcji wyznaczone do realizacji unijnego wspólnego planu rozmieszczenia prowadziły swoją działalność zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.
3. Bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich w ramach wspólnego planu rozmieszczenia ustanowionego na podstawie art. 13, dowodzenie i kontrola nad środkami kontroli i inspekcji, które zostały zaangażowane do realizacji wspólnego planu rozmieszczenia, pozostają w sferze odpowiedzialności właściwych organów krajowych zgodnie z prawem krajowym.
  4. Dyrektor zarządzający może określić wymagania dotyczące realizacji wspólnego planu rozmieszczenia przyjętego na podstawie art. 13. Wymagania takie nie wykraczają poza granice określone tym planem.

Artykuł 15

Ocena wspólnych planów rozmieszczenia

Agencja przeprowadza roczną ocenę skuteczności każdego ze wspólnych planów rozmieszczenia, jak również, na podstawie dostępnych danych, analizę występowania ryzyka prowadzenia działalności połowowej niezgodnie z mającymi zastosowanie środkami kontrolnymi. Wyniki przeprowadzanych ocen są bezzwłocznie przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Komisji i państwom członkowskim.

Artykuł 16

Łowiska niepodlegające programom kontroli i inspekcji

Dwa lub większa liczba państw członkowskich mogą zwrócić się do Agencji z wnioskiem o koordynowanie rozmieszczenia ich środków kontroli i inspekcji w odniesieniu do łowiska lub obszaru, który nie podlega programowi kontroli i inspekcji. Koordynacja taka odbywa się zgodnie z kryteriami kontroli i inspekcji oraz priorytetami uzgodnionymi pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 17

Sieć informacyjna

1. Komisja, Agencja oraz właściwe organy państw członkowskich wymieniają istotne, dostępne im informacje dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych na wodach unijnych i międzynarodowych.
2. Każdy właściwy organ krajowy podejmuje środki zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Unii w celu zapewnienia odpowiedniej poufności informacji otrzymywanych przez ten organ na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady

Szczegółowe zasady dotyczące wprowadzania w życie niniejszego rozdziału mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Zasady te mogą obejmować w szczególności procedury odnoszące się do przygotowywania i przyjmowania projektów wspólnych planów rozmieszczenia.

ROZDZIAŁ IV

KOMPETENCJE AGENCJI

Artykuł 19

Wyznaczanie urzędników Agencji na inspektorów unijnych

Urzędnicy Agencji mogą zostać wyznaczeni, na wodach międzynarodowych, na inspektorów unijnych zgodnie z art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

*Artykuł 20***Środki Agencji**

Agencja w miarę potrzeb:

- a) wydaje podręczniki dotyczące zharmonizowanych norm w zakresie inspekcji;
- b) opracowuje wytyczne określające najlepsze praktyki w zakresie kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w odniesieniu do szkolenia urzędników prowadzących kontrole, i regularnie aktualizuje te wytyczne;
- c) zapewnia Komisji wsparcie techniczne i administracyjne niezbędne do wykonywania jej zadań.

*Artykuł 21***Współpraca**

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują z Agencją i zapewniają jej pomoc niezbędną do wykonywania jej zadań.
2. Uwzględniając różnice pomiędzy systemami prawnymi poszczególnych państw członkowskich, Agencja ułatwia współpracę pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją przy opracowywaniu zharmonizowanych norm w zakresie kontroli zgodnie z prawodawstwem unijnym oraz z uwzględnieniem najlepszych praktyk w państwach członkowskich, a także uzgodnionych norm międzynarodowych.

*Artykuł 22***Jednostka kryzysowa**

1. Jeżeli Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich, stwierdzi występowanie sytuacji stanowiącej bezpośrednie, pośrednie lub potencjalne poważne ryzyko dla wspólnej polityki rybołówstwa i jeżeli temu ryzyku nie można zapobiec ani go wyeliminować lub zmniejszyć za pomocą istniejących środków ani nie można nim w odpowiedni sposób zarządzać, Agencja jest o tym natychmiast powiadamiana.
2. Po otrzymaniu powiadomienia Komisji lub z własnej inicjatywy Agencja tworzy natychmiast jednostkę kryzysową i informuje o tym Komisję.

*Artykuł 23***Zadania jednostki kryzysowej**

1. Utworzona przez Agencję jednostka kryzysowa odpowiada za gromadzenie i ocenę wszelkich stosownych informacji oraz identyfikowanie dostępnych możliwości w celu zapobieżenia, wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka dla wspólnej polityki rybołówstwa w sposób możliwie jak najbardziej skuteczny i szybki.
2. Jednostka kryzysowa może żądać pomocy od każdego organu publicznego lub osoby prywatnej, której kompetencje uznałaby za niezbędne do skutecznego zareagowania w sytuacji nadzwyczajnej.
3. Agencja zapewnia niezbędną koordynację, aby umożliwić odpowiednią reakcję we właściwym czasie.
4. W stosownym przypadku jednostka kryzysowa informuje opinię publiczną o występującym ryzyku i o podjętych środkach.

*Artykuł 24***Wieloletni program prac**

1. W wieloletnim programie prac Agencji ustanawia się jej cele ogólne, uprawnienia, zadania, wskaźniki wykonania i priorytety każdego działania Agencji na okres pięciu lat. Przedmiotowy plan obejmuje przedstawienie planu w zakresie polityki kadrowej i oceny środków budżetowych, jakie należy przeznaczyć na realizację celów ustalonych na ten pięcioletni okres.
2. Wieloletni program prac przedstawia się zgodnie z opracowanymi przez Komisję systemem i metodami zarządzania kosztami działań. Zostaje on przyjęty przez zarząd.
3. Program prac, o którym mowa w art. 32 ust. 2 lit. c), nawiązuje do wieloletniego programu prac. Wskazuje on wyraźnie nowe elementy, zmiany lub skreślenia w stosunku do programu prac z roku poprzedniego oraz postępy dokonane w realizacji priorytetów i celów ogólnych wieloletniego programu prac.

*Artykuł 25***Współpraca w zakresie gospodarki morskiej**

Agencja przyczynia się do realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE, w szczególności zawiera umowy administracyjne z innymi organami w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia po ich zatwierdzeniu przez zarząd. Dyrektor zarządzający informuje o nich Komisję i państwa członkowskie na wczesnym etapie negocjacji.

*Artykuł 26***Przepisy szczegółowe**

Przepisy szczegółowe dotyczące wykonania niniejszego rozdziału są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Przepisy te mogą w szczególności dotyczyć opracowania planów reagowania w sytuacji nadzwyczajnej, ustanowienia jednostki kryzysowej oraz procedur praktycznych, które należy stosować.

ROZDZIAŁ V

STRUKTURA WEWNĘTRZNA I FUNKCJONOWANIE*Artykuł 27***Status prawny i siedziba**

1. Agencja jest organem Unii i posiada osobowość prawną.
2. W każdym z państw członkowskich Agencja posiada zdolność prawną w najszerszym zakresie przyznanym osobom prawnym przez ustawodawstwa krajowe. Może ona, w szczególności, nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną postępowań sądowych.
3. Agencję reprezentuje dyrektor zarządzający.
4. Siedzibą Agencji jest Vigo, Hiszpania.

*Artykuł 28***Personel**

1. W odniesieniu do personelu Agencji zastosowanie mają Regulamin pracowniczy urzędników oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, określone w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁴⁾ oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Unii Europejskiej dla celów stosowania tego regulaminu pracowniczego oraz warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Zarząd w porozumieniu z Komisją przyjmuje niezbędne szczegółowe zasady stosowania powyższych przepisów.
2. Bez uszczerbku dla art. 39, uprawnienia przyznane organowi powołującemu na podstawie regulaminu pracowniczego oraz warunków zatrudnienia innych pracowników są wykonywane przez Agencję w odniesieniu do jej własnego personelu.
3. Personel Agencji składa się z urzędników mianowanych lub oddelegowanych tymczasowo przez Komisję oraz z innych pracowników zatrudnionych przez Agencję niezbędnych dla wykonywania jej zadań.

Agencja może również zatrudniać urzędników tymczasowo oddelegowanych przez państwa członkowskie.

*Artykuł 29***Przywileje i immunitety**

Do Agencji ma zastosowanie Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

*Artykuł 30***Odpowiedzialność**

1. Odpowiedzialność umowna Agencji podlega prawu właściwemu dla danej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania na mocy klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Agencję.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

3. W odniesieniu do odpowiedzialności pozaumownej Agencja jest zobowiązana naprawić, na zasadach ogólnych, wspólnych dla praw państw członkowskich, szkody wyrządzone przez nią lub jej pracowników przy wykonywaniu ich funkcji. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w każdym sporze dotyczącym odszkodowań za takie szkody.

4. Odpowiedzialność osobistą pracowników wobec Agencji regulują przepisy ustanowione w regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia mających do nich zastosowanie.

Artykuł 31

Języki

1. Do Agencji mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady nr 1 ⁽¹⁵⁾.
2. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania Agencji świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 32

Powołanie Zarządu i jego uprawnienia

1. Agencja posiada Zarząd.
2. Zarząd:
  - a) mianuje i odwołuje dyrektora zarządzającego zgodnie z art. 39;
  - b) przyjmuje do dnia 30 kwietnia każdego roku sprawozdanie ogólne Agencji za poprzedni rok i przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i państwom członkowskim. Sprawozdanie podawane jest do wiadomości publicznej;
  - c) przyjmuje do dnia 31 października każdego roku, uwzględniając przy tym opinię Komisji i państw członkowskich, program prac Agencji na nadchodzący rok oraz przedkłada ten program Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i państwom członkowskim.

Program prac zawiera priorytety Agencji. Przyznaje on priorytet obowiązkom Agencji odnoszącym się do programów kontroli i nadzoru. Zostaje on przyjęty bez naruszenia rocznej procedury budżetowej Unii. W przypadku wyrażenia przez Komisję w terminie 30 dni od daty przyjęcia programu prac sprzeciwu względem tego programu Zarząd dokonuje ponownego przeglądu programu i przyjmuje go z ewentualnymi zmianami w drugim czytaniu w terminie dwóch miesięcy;

- d) przyjmuje budżet końcowy Agencji przed rozpoczęciem roku budżetowego, dostosowując go, w razie potrzeby, do wkładu Unii i wszelkich innych dochodów Agencji;
- e) wykonuje swoje obowiązki w odniesieniu do budżetu Agencji zgodnie z art. 44, 45 i 47;
- f) sprawuje nadzór dyscyplinarny nad dyrektorem zarządzającym;
- g) określa swój regulamin wewnętrzny, który może przewidywać w razie potrzeby stworzenie podkomitetów Zarządu;
- h) przyjmuje procedury niezbędne do wykonywania przez Agencję jej zadań.

Artykuł 33

Skład Zarządu

1. Zarząd składa się z przedstawicieli państw członkowskich i sześciu przedstawicieli Komisji. Każde państwo członkowskie jest uprawnione do mianowania jednego członka. Państwa członkowskie i Komisja mianują po jednym zastępcy każdego członka Zarządu w celu reprezentowania członka Zarządu pod jego nieobecność.
2. Członkowie Zarządu mianowani są na podstawie posiadanego przez nich istotnego doświadczenia i wiedzy fachowej z zakresu kontroli i inspekcji połowów.
3. Mandat każdego członka wynosi pięć lat od dnia mianowania. Mandat jest odnawialny.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58).

*Artykuł 34***Przewodniczenie Zarządowi**

1. Zarząd wybiera prezesa spośród przedstawicieli Komisji. Zarząd wybiera wiceprezesa spośród swoich członków. Wiceprezes automatycznie zastępuje prezesa, w przypadku gdy nie może wykonywać on swoich obowiązków.
2. Mandaty prezesa i wiceprezesa wynoszą trzy lata i kończą się wraz z ustaniem członkostwa w Zarządzie. Mandaty te są jednokrotnie odnawialne.

*Artykuł 35***Posiedzenia**

1. Posiedzenia Zarządu są zwoływane przez jego prezesa. Porządek obrad jest określany przez prezesa z uwzględnieniem propozycji składanych przez członków Zarządu oraz dyrektora zarządzającego Agencji.
2. Dyrektor zarządzający i przedstawiciel mianowany przez Radę Doradczą biorą udział w obradach Zarządu bez prawa głosu.
3. Zarząd odbywa posiedzenia zwyczajne co najmniej raz w roku. Dodatkowo Zarząd odbywa posiedzenia z inicjatywy prezesa lub na wniosek Komisji lub jednej trzeciej państw członkowskich reprezentowanych w Zarządzie.
4. W przypadku wystąpienia kwestii poufnej lub konfliktu interesów Zarząd może zdecydować się na omówienie poszczególnych punktów porządku obrad z wyłączeniem obecności przedstawicieli mianowanych przez Radę Doradczą. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania tego przepisu mogą zostać określone w regulaminie wewnętrznym.
5. Zarząd może zaprosić do wzięcia udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinią może być zainteresowany.
6. Członkowie Zarządu mogą zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.
7. Sekretariat Zarządu zapewnia Agencja.

*Artykuł 36***Głosowanie**

1. Zarząd podejmuje decyzje absolutną większością głosów.
2. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku nieobecności członka, uprawnionym do wykonywania jego prawa głosu jest jego zastępca.
3. Regulamin wewnętrzny określa bardziej szczegółowe przepisy dotyczące głosowania, w szczególności warunki działania przez członka w imieniu innego członka, jak również, w odpowiednich przypadkach, wymagania dotyczące kworum.

*Artykuł 37***Deklaracja interesów**

Członkowie Zarządu składają deklaracje interesów, wskazujące zarówno na brak jakichkolwiek interesów, które mogłyby podważać ich niezawisłość, jak również na jakiegokolwiek bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby być uważane za podważające ich niezawisłość. Deklaracje te są składane co roku na piśmie lub w każdym przypadku, gdy może zaistnieć konflikt interesów w odniesieniu do punktów porządku obrad. W tym ostatnim przypadku dany członek nie jest uprawniony do głosowania nad takimi punktami porządku obrad.

*Artykuł 38***Obowiązki i uprawnienia dyrektora zarządzającego**

1. Agencja jest zarządzana przez dyrektora zarządzającego. Bez uszczerbku dla właściwych kompetencji Komisji i Zarządu, dyrektor zarządzający nie zwraca się o instrukcje ani nie przyjmuje instrukcji od żadnego rządu ani żadnego innego organu.
2. Dyrektor zarządzający w trakcie wykonywania swoich zadań stosuje zasady wspólnej polityki rybołówstwa.

3. Dyrektor zarządzający ma następujące obowiązki i uprawnienia:
  - a) przygotowuje projekt programu prac i przedkłada go Zarządowi po konsultacjach z Komisją i państwami członkowskimi. Podejmuje on kroki konieczne do realizacji programu prac w granicach określonych niniejszym rozporządzeniem, przepisami wykonawczymi do niego oraz wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami prawa;
  - b) podejmuje wszelkie konieczne kroki, w tym obejmujące przyjęcie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikowanie obwieszczeń, w celu zapewnienia organizacji i funkcjonowania Agencji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
  - c) podejmuje wszelkie konieczne kroki, w tym przyjęcie decyzji dotyczących odpowiedzialności Agencji zgodnie z rozdziałami II i III, w tym czarterowania i działania środków kontroli i inspekcji oraz działania sieci informacyjnej;
  - d) ustosunkowuje się do wniosków Komisji oraz do wniosków o udzielenie wsparcia składanych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 6, 7 i 16;
  - e) organizuje skuteczny system monitorowania w celu porównania osiągnięć Agencji z jej celami operacyjnymi. Na podstawie tego porównania dyrektor zarządzający przygotowuje każdego roku projekt sprawozdania ogólnego i przedkłada go Zarządowi. Dyrektor zarządzający ustanawia procedury przeprowadzania regularnych ocen, spełniające uznane normy zawodowe;
  - f) wykonuje, w odniesieniu do personelu, uprawnienia określone w art. 28 ust. 2;
  - g) sporządza preliminarz dochodów i wydatków Agencji zgodnie z art. 44 oraz wykonuje budżet zgodnie z art. 45.
4. Dyrektor zarządzający odpowiada za swoje działania przed Zarządem.

Artykuł 39

Mianowanie i odwołanie dyrektora zarządzającego

1. Dyrektor zarządzający jest mianowany przez Zarząd na podstawie jego kwalifikacji merytorycznych i udokumentowanego odpowiedniego doświadczenia w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa oraz kontroli i inspekcji połowów, będąc wybranym spośród co najmniej dwóch kandydatów zaproponowanych przez Komisję po przeprowadzeniu procedury wyboru następującej po publikacji ogłoszenia o wolnym stanowisku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz publicznego wezwania do wyrażenia zainteresowania w innych źródłach.
2. Zarząd jest uprawniony do odwołania dyrektora zarządzającego. Zarząd rozważa tę kwestię na wniosek Komisji lub jednej trzeciej swoich członków.
3. Zarząd podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, większością dwóch trzecich głosów swoich członków.
4. Mandat dyrektora zarządzającego wynosi pięć lat. Mandat ten może być przedłużony jeden raz na kolejne pięć lat na wniosek Komisji, a przedłużenie to jest zatwierdzane większością dwóch trzecich głosów członków Zarządu.

Artykuł 40

Rada Doradcza

1. W skład Rady Doradczej wchodzi przedstawiciele komitetów doradczych przewidzianych w art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w liczbie jednego przedstawiciela wyznaczonego przez każdy komitet doradczy. Przedstawiciele mogą być zastępowani przez zastępców mianowanych w tym samym czasie.
  2. Członkowie Rady Doradczej nie mogą jednocześnie pełnić funkcji członków Zarządu.
- Rada Doradcza wyznacza jednego ze swoich członków do wzięcia udziału w obradach Zarządu bez prawa głosu.
3. Na wniosek dyrektora zarządzającego Rada Doradcza służy mu radą w zakresie wykonywania jego obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
  4. Radzie Doradczej przewodniczy dyrektor zarządzający. Rada zbiera się, na zaproszenie przewodniczącego, nie rzadziej niż raz do roku.
  5. Agencja zapewnia Radzie Doradczej niezbędne wsparcie logistyczne oraz udostępnia sekretariat na jej posiedzenia.
  6. Członkowie Zarządu mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Doradczej.

*Artykuł 41***Przejrzystość i komunikacja**

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Agencji ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
2. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia Zarząd przyjmuje praktyczne ustalenia dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Agencja może z własnej inicjatywy udostępniać informacje w dziedzinach objętych misją Agencji. Agencja zapewnia w szczególności, aby opinii publicznej oraz każdej zainteresowanej stronie w krótkim czasie podawane były obiektywne, wiarygodne i łatwo zrozumiałe informacje dotyczące pracy Agencji.
4. Zarząd określa niezbędne zasady wewnętrzne dotyczące stosowania ust. 3.
5. Decyzje podjęte przez Agencję zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być powodem złożenia skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub stanowić przedmiot postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości zgodnie z art. 228 i 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
6. Informacje zgromadzone przez Komisję i Agencję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegają rozporządzeniu (UE) 2018/1725.

*Artykuł 42***Poufność**

1. Członkowie Zarządu, dyrektor zarządzający i członkowie personelu Agencji, również po zaprzestaniu pełnienia swoich obowiązków, podlegają wymaganiom dotyczącym poufności zgodnie z art. 339 TFUE.
2. Zarząd przedstawia wewnętrzne zasady dotyczące praktycznych uzgodnień związanych ze stosowaniem wymagań dotyczących poufności, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 43***Dostęp do informacji**

1. Komisja ma pełny dostęp do wszelkich informacji zgromadzonych przez Agencję. Agencja dostarcza Komisji na jej wniosek oraz w formie określonej przez Komisję wszelkich informacji oraz ocenę dotyczącą tych informacji.
2. Państwa członkowskie, których dotyczy konkretne działanie Agencji, mają dostęp do informacji zgromadzonych przez Agencję w związku z takim działaniem na warunkach, które mogą być ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY FINANSOWE*Artykuł 44***Budżet**

1. Dochody Agencji składają się z:
  - a) wkładu Unii zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dział Komisji);
  - b) opłat za usługi świadczone przez Agencję na rzecz państw członkowskich zgodnie z art. 6;
  - c) opłat za publikacje, szkolenia lub wszelkie inne usługi świadczone przez Agencję.
2. Wydatki Agencji pokrywają koszty personelu, koszty administracyjne, koszty infrastruktury i koszty operacyjne.
3. Dyrektor zarządzający sporządza projekt bilansu przewidywanych dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy oraz przekazuje ten projekt Zarządowi wraz z projektem planu wykonawczego.
4. Dochody i wydatki równoważą się.
5. Każdego roku Zarząd, na podstawie projektu bilansu przewidywanych dochodów i wydatków, sporządza bilans przewidywanych dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy.
6. Bilans, o którym mowa w ust. 5, zawierający projekt planu wykonawczego, jest przedkładany Komisji przez Zarząd wraz z tymczasowym programem prac najpóźniej do dnia 31 marca.

7. Bilans jest przedkładany przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (zwanym dalej „władzą budżetową”) wraz ze wstępnym projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
8. Na podstawie bilansu Komisja wprowadza do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej liczby szacunkowe, które uzna za konieczne dla realizacji planu wykonawczego, jak również wielkość dotacji, którymi obciążony zostanie budżet ogólny, który Komisja przedkłada władzy budżetowej zgodnie z art. 314 TFUE.
9. Władza budżetowa zezwala na przydział środków na dotację dla Agencji. Władza budżetowa przyjmuje plan wykonawczy dla Agencji.
10. Budżet zostaje przyjęty przez Zarząd. Staje się on budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W odpowiednich przypadkach budżet jest stosownie korygowany.
11. Zarząd, tak szybko jak to możliwe, powiadamia władzę budżetową o zamiarze realizacji każdego projektu, który może mieć znaczące implikacje finansowe dla finansowania budżetu, w szczególności wszelkich projektów odnoszących się do nieruchomości, takich jak wynajem lub zakup budynków. Zarząd informuje Komisję o takich przypadkach.
12. Jeżeli oddział władzy budżetowej powiadamia o zamiarze wydania opinii, przedkłada opinię Zarządowi w terminie sześciu tygodni od daty powiadomienia o projekcie.

Artykuł 45

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor zarządzający wykonuje budżet Agencji.
2. Najpóźniej do dnia 1 marca następującego po każdym roku budżetowym księgowy Agencji przekazuje wstępne sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji wraz ze sprawozdaniem dotyczącym zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Księgowy Komisji dokonuje konsolidacji wstępnych sprawozdań finansowych instytucji i zdecentralizowanych organów zgodnie z art. 245 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).
3. Najpóźniej do dnia 31 marca następującego po każdym roku budżetowym księgowy Komisji przedkłada wstępne sprawozdanie finansowe Agencji Trybunałowi Obrachunkowemu, wraz ze sprawozdaniem dotyczącym zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy przedkładane jest również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących wstępnego sprawozdania finansowego Agencji, zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego, dyrektor zarządzający sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie finansowe Agencji i przedkłada je Zarządowi w celu uzyskania jego opinii.
5. Zarząd wydaje opinię dotyczącą końcowego sprawozdania finansowego Agencji.
6. Najpóźniej do dnia 1 lipca następnego roku dyrektor zarządzający przedkłada końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Zarządu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
7. Końcowe sprawozdanie finansowe jest publikowane.
8. Agencja ustanawia stanowisko wewnętrznego audytora, który działa zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi.
9. Dyrektor zarządzający przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na uwagi Trybunału najpóźniej do dnia 30 września. Dyrektor zarządzający przesyła tę odpowiedź również Zarządowi.
10. Dyrektor zarządzający przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielenia absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego.
11. Przed dniem 30 kwietnia drugiego z kolei roku Parlament Europejski na zalecenie Rady udziela dyrektorowi zarządzającemu Agencji absolutorium w związku z wykonaniem budżetu za dany rok.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

*Artykuł 46***Zwalczanie nadużyć finansowych**

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych działań niezgodnych z prawem w odniesieniu do Agencji mają zastosowanie bez ograniczeń przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013.
2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz bezzwłocznie wydaje odpowiednie przepisy dla całego swojego personelu.
3. Decyzje dotyczące finansowania oraz porozumienia wykonawcze, a także wynikające z nich dokumenty wyraźnie zastrzegają, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać na miejscu kontrole wśród odbiorców funduszy Agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

*Artykuł 47***Przepisy finansowe**

Zarząd, po uzyskaniu zgody Komisji oraz opinii Trybunału Obrachunkowego, przyjmuje zasady finansowe Agencji. Zasady te nie mogą odbiegać od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013⁽¹⁷⁾, chyba że jest to szczególnie wymagane dla działania Agencji i odbywa się za uprzednią zgodą Komisji.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE*Artykuł 48***Ocena**

1. W terminie pięciu lat od daty rozpoczęcia przez Agencję wykonywania swoich obowiązków, a następnie co pięć lat Zarząd zleca przeprowadzenie niezależnej zewnętrznej oceny wykonania przepisów niniejszego rozporządzenia. Komisja udostępnia Agencji wszelkie informacje, które Agencja uzna za istotne dla przeprowadzenia oceny.
2. Każda ocena określa wpływ wywierany przez niniejsze rozporządzenie, użyteczność, znaczenie i skuteczność Agencji i jej praktyk roboczych oraz zakres, w jakim Agencja przyczynia się do osiągnięcia wysokiego poziomu zgodności z zasadami określonymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Zarząd określa konkretny zakres uprawnień w porozumieniu z Komisją po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami.
3. Zarząd otrzymuje ocenę i wydaje Komisji zalecenia dotyczące zmian dotyczących niniejszego rozporządzenia, Agencji i jej praktyk roboczych. Zarówno wnioski z oceny, jak i zalecenia przedkładane są przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz podawane do wiadomości publicznej.

*Artykuł 49***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 768/2005 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

*Artykuł 50***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005

(Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009

(Dz.U. L 343 z 22.11.2009, s. 1).

Tylko art. 120

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1626

(Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 80).

—

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 768/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 1–7	art. 1–7
art. 7a	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12	art. 13
art. 13	art. 14
art. 14	art. 15
art. 15	art. 16
art. 16	art. 17
art. 17	art. 18
art. 17a	art. 19
art. 17b	art. 20
art. 17c	art. 21
art. 17d	art. 22
art. 17e	art. 23
art. 17f	art. 24
art. 17g	art. 25
art. 17h	art. 26
art. 18	art. 27
art. 19	art. 28
art. 20	art. 29
art. 21	art. 30
art. 22	art. 31
art. 23	art. 32
art. 24	art. 33
art. 25	art. 34
art. 26	art. 35
art. 27	art. 36
art. 28	art. 37
art. 29	art. 38
art. 30	art. 39
art. 31	art. 40
art. 32	art. 41
art. 33	art. 42
art. 34	art. 43
art. 35	art. 44
art. 36	art. 45
art. 37	art. 46
art. 38	art. 47
art. 39	art. 48
art. 40	—
art. 41	—
—	art. 49
art. 42	art. 50
—	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/474
z dnia 19 marca 2019 r.
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33, 114 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾ ustanawia unijny kodeks celny (zwany dalej „kodeksem”), określający ogólne przepisy i procedury mające zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzanych.
- (2) W obszar celny Unii należy włączyć włoską gminę Campione d'Italia, stanowiącą włoską enklawę na terytorium Szwajcarii, oraz włoskie wody jeziora Lugano, ponieważ historyczne powody uzasadniające wyłączenie tych terytoriów, takie jak ich izolacja i niekorzystna sytuacja gospodarcza, nie mają już zastosowania. Z tych samych względów terytoria te powinny zostać włączone w zakres stosowania ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, a jednocześnie pozostać wyłączone z zakresu wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. W celu zapewnienia, aby wymienione zmiany zaczęły obowiązywać spójnie w tym samym momencie, włączenie tych terytoriów w obszar celny Unii powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r.
- (3) Należy zmienić kodeks w celu doprecyzowania, że posiadacz decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (zwanej dalej „decyzją WIT”) może korzystać z decyzji WIT przez okres do sześciu miesięcy po jej cofnięciu, jeżeli cofnięcie wynikało z faktu, że nie była ona zgodna z prawem celnym lub warunki wydania decyzji WIT nie zostały spełnione lub nie są już dłużej spełnione.
- (4) Czasowe składowanie należy dodać do wykazu formalności celnych objętych przepisem kodeksu przewidującym wygaśnięcie długu celnego powstałego w wyniku niespełnienia warunków lub obowiązków, w przypadkach gdy uchybienie nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg danej procedury, nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa, a sytuacja została następnie uregulowana. Do celów wygaśnięcia długu celnego w takich przypadkach czasowe składowanie nie powinno być traktowane inaczej niż procedura celna. Należy również zmienić przekazanie uprawnień Komisji umożliwiające uzupełnianie tego przepisu kodeksu, tak aby uwzględniało ono czasowe składowanie.
- (5) W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić przywózową deklarację skróconą, ponieważ objęte nią towary nie zostały wprowadzone na obszar celny Unii, taka przywózowa deklaracja skrócona powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 200 dni od jej złożenia, a nie w terminie 200 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wprowadzone na obszar celny Unii.
- (6) Aby umożliwić organom celnym przeprowadzenie prawidłowej analizy ryzyka i właściwego zakresu kontroli opartych na analizie ryzyka, konieczne jest zapewnienie, aby przedsiębiorcy dostarczali im dane i informacje dotyczące towarów nieujawnionych, jeszcze przed przybyciem tych towarów, w formie przywózowej deklaracji skróconej. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona nie została złożona przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Unii, a obowiązek jej złożenia nie został uchylony, przedsiębiorcy powinni przekazać w swoim zgłoszeniu celnym lub deklaracji do czasowego składowania dane i informacje zawierane zazwyczaj w przywózowej deklaracji skróconej. W tym celu możliwość złożenia zgłoszenia celnego lub deklaracji

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 39.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 lutego 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

do czasowego składowania zamiast przywózowej deklaracji skróconej powinny być dostępne tylko wówczas, jeśli zezwolą na to organy celne, którym przedstawiane są towary. W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić deklarację do tymczasowego składowania, ponieważ objęte nią towary nie zostały im przedstawione, ta deklaracja powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 30 dni od jej złożenia, a nie w terminie 30 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać przedstawione organom celnym.

- (7) Należy przewidzieć całkowite zwolnienie z należności celnych przywózowych w odniesieniu do towarów, które zostały naprawione lub zmienione w ramach procedury uszlachetniania biernego w kraju lub na terytorium, z którymi Unia zawarła umowę międzynarodową przewidującą takie zwolnienie, co ma zagwarantować, że Unia spełnia swoje międzynarodowe zobowiązania w tym zakresie. Ponieważ zakres tego zwolnienia ograniczony jest do przywozu produktów, które faktycznie zostały naprawione lub zmienione w danym kraju lub na danym terytorium, zwolnieniem tym nie powinno się obejmować przywozu produktów naprawionych lub zmienionych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych lub przywozu produktów zamiennych w ramach systemu standardowej wymiany. Zwolnienie z należności celnych przywózowych nie powinno mieć zatem zastosowania do takich towarów i produktów.
- (8) W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić wywózową deklarację skróconą lub powiadomienie o powrotnym wywozie, ponieważ objęte nimi towary nie zostały wyprowadzone poza obszar celny Unii, taka deklaracja lub takie powiadomienie powinny zostać unieważnione niezwłocznie po upływie 150 dni od ich złożenia, a nie w terminie 150 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wyprowadzone poza obszar celny Unii.
- (9) Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i stosowne jest wyeliminowanie szeregu błędów technicznych, które zostały stwierdzone podczas stosowania kodeksu od czasu jego wejścia w życie, włączenie dwóch terytoriów jednego z państw członkowskich w zakres obszaru celnego Unii oraz dostosowanie kodeksu do umowy międzynarodowej, która nie obowiązywała w chwili jego przyjęcia, aby osiągnąć cele podstawowe w postaci umożliwienia skutecznego funkcjonowania unii celnej i wdrożenia wspólnej polityki handlowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 952/2013,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 1 tiret dwunaste otrzymuje brzmienie:

„— terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gminy Livigno;”

- 2) art. 34 ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli decyzja WIT lub decyzja WIP tracą ważność zgodnie z ust. 1 lit. b) lub ust. 2 bądź zostają cofnięte zgodnie z ust. 5, 7 lub 8, decyzja WIT lub decyzja WIP mogą być nadal używane w odniesieniu do wiążących umów zawartych na podstawie decyzji, zanim te decyzje utraciły ważność lub zostały cofnięte. To przedłużone użycie nie ma zastosowania, gdy decyzja WIP jest wydana w odniesieniu do towarów, które mają zostać wywiezione.”;

- 3) art. 124 ust. 1 lit. h) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) uchybienie, które doprowadziło do powstania długu celnego, nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej i nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa;”

- 4) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 126

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 284, w celu określenia wykazu uchybień, które nie mają istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej, uzupełniającego art. 124 ust. 1 lit. h) ppkt (i).”;

5) art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono przywózową deklarację skróconą, nie zostają wprowadzone na obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 200 dni od złożenia deklaracji.”;

6) art. 139 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy towary nieunijne przedstawione organom celnym nie są objęte przywózową deklaracją skróconą oraz z wyjątkiem przypadków, gdy obowiązek złożenia takiej deklaracji zostanie uchylony, jedna z osób, o których mowa w art. 127 ust. 4, nie naruszając przepisów art. 127 ust. 6, niezwłocznie składa taką deklarację lub, jeśli wyrażą na to zgodę organy celne, składa zamiast niej zgłoszenie celne lub deklarację do czasowego składowania. Jeżeli w takich okolicznościach składane jest zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania, zawierają one co najmniej dane, które są niezbędne dla przywózowej deklaracji skróconej.”;

7) art. 146 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary objęte złożoną deklaracją do czasowego składowania nie zostały przedstawione organom celnym, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 30 dni od złożenia deklaracji.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 260a

Towary naprawione lub zmienione w ramach umów międzynarodowych

1. Całkowitego zwolnienia z należności celnych przywózowych udziela się produktom przetworzonym uzyskanym z towarów objętych procedurą uszlachetnienia biernego, jeżeli udowodniono organom celnym, że:

- a) towary te zostały naprawione lub zmienione w kraju lub na terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Unii, z którym to krajem lub terytorium Unia zawarła umowę międzynarodową przewidującą tego typu zwolnienie; oraz
- b) spełniono warunki zwolnienia z należności celnych przywózowych określone w umowie, o której mowa w lit. a).

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do produktów przetworzonych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223, ani do produktów zamiennych, o których mowa w art. 261 i 262.”;

9) art. 272 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono wywózową deklarację skróconą, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 150 dni od złożenia deklaracji.”;

10) art. 275 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono powiadomienie o powrotnym wywozie, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają to powiadomienie w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 150 dni od złożenia powiadomienia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2019/475

z dnia 18 lutego 2019 r.

zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 18 lipca 2017 r. Włochy zwróciły się z wnioskiem o włączenie włoskiej gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾, a także do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽⁴⁾ do celów podatku akcyzowego, i jednocześnie pozostawienie tych terytoriów poza terytorialnym zakresem stosowania dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽⁵⁾ do celów podatku od wartości dodanej.
- (2) Włoską gminę Campione d'Italia stanowiącą eksklawę na terytorium Szwajcarii oraz włoskie wody jeziora Lugano należy włączyć do obszaru celnego Unii, ponieważ historyczne powody uzasadniające wyłączenie tych terytoriów, takie jak ich izolacja i niekorzystna sytuacja gospodarcza, nie mają już zastosowania. Z tych samych względów terytoria te należy włączyć do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE.
- (3) Włochy pragną jednak kontynuacji wyłączenia tych terytoriów z terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2006/112/WE, ponieważ kwestia ta ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania równych warunków działania dla podmiotów gospodarczych mających siedzibę w Szwajcarii i we włoskiej gminie Campione d'Italia poprzez stosowanie lokalnego systemu opodatkowania pośredniego odpowiadającego szwajcarskiemu systemowi podatku od wartości dodanej.
- (4) Niniejsza dyrektywa powinna być ściśle powiązana z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 ⁽⁶⁾. W związku z tym krajowe środki transpozycji niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny obowiązywać od dnia rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 2 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z 11 lipca 2018 r. (Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 117).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (zob. s. 38 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„f) Campione d'Italia;

g) włoskie wody jeziora Lugano.”;

2) w ust. 2 uchyla się lit. f) i g).

Artykuł 2

W dyrektywie 2008/118/WE w art. 5 ust. 3 uchyla się lit. f) i g).

Artykuł 3

1. Do dnia 31 grudnia 2019 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują, środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2020 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych środków prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2019 r.

W imieniu Rady
N. BÄDÄLÄU
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL